

**Pest Megye 5. számú Országgyűlési
Egyéni Választókerületi Választási Bizottság
34/2022. (IV.03.) sz. határozata:**

Pest Megye 5. számú Országgyűlési Egyéni Választókerületi Választási Bizottsága (a továbbiakban: OEVB) dr. Dorosz Dávid (személyi azonosító: XXXXXXXX, lakcím: XXXXXXXX) mint képviselőjelölt (a továbbiakban: a kifogás tevő) 2022. április 2. napján 9:40 perckor benyújtott választási kifogása tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az OEVB elutasítja a kifogást.

Jelen határozat ellen fellebbezést lehet benyújtani a Pest Megye 5. számú Országgyűlési Egyéni Választókerületi Választási Bizottság útján jogszabálysértésre hivatkozással a Nemzeti Választási Bizottsághoz. Fellebbezést személyesen, levélben, (2120 Dunakeszi, Fő út 25.), telefaxon (06-27/341-182) vagy elektronikus levélben (jegyzo@dunakeszi.hu) lehet benyújtani. A OEVB elsőfokú határozata ellen az ügyben érintett természetes és jogi személy, jogi személyiség nélküli szervezet fellebbezést nyújthat be.

A fellebbezést úgy kell benyújtani, hogy az legkésőbb a megtámadott határozat meghozatalától számított harmadik napon, azaz legkésőbb 2022. április 6-án 16 óráig megérkezzen a Pest Megye 5. számú Országgyűlési Egyéni Választókerületi Választási Bizottsághoz.

A fellebbezésnek tartalmaznia kell a kérelem Ve. 223. § (3) bekezdése szerinti alapját, a kérelem benyújtójának nevét, lakcímét (székhelyét) és - ha a lakcímétől (székhelyétől) eltér - postai értesítési címét, a kérelem benyújtójának személyi azonosítóját, illetve ha a külföldön élő, magyarországi lakcímmel nem rendelkező választópolgár nem rendelkezik személyi azonosítóval, a magyar állampolgárságát igazoló okiratának típusát és számát, vagy jelölő szervezet vagy más szervezet esetében a bírósági nyilvántartásba-vételi számát.

A fellebbezés tartalmazhatja benyújtójának telefaxszámát vagy elektronikus levélcímét, illetve kézbesítési megbízottjának nevét és telefaxszámát vagy elektronikus levélcímét.

I n d o k o l á s :

A benyújtott választási kifogás tartalma: A kifogást tevő választási kifogást nyújtott be a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ve.) 208. § és 242. § (19) bekezdése valamint a Ve. 2. § (1) bekezdés e) pontja alapján a V-Akták elnevezésű facebook oldal tevékenysége miatt.

A megjelölt facebook-oldalon 2022. április 1. napján a mellékelt képen látható bejegyzés jelent meg, a következő kommentárral: „Dorosz Dávid kampányát is kábítószer bizniszből finanszírozzák.”

Fenti állítás valótlan, ennek igazolásául előadta, hogy kampányát nem kábítószer-bizniszből finanszírozták.

Hivatkozom a Választási Bizottság tegnapi napon elfogadott 31/2022. (IV.01.) számú határozatára, melynek indokolásában az OEVB. a megjelölt határozatban elbírált kifogás kifogástevőjének nyilatkozatával összefüggésben az alábbi megállapítást teszi:

„Az OEVB. a nyilatkozatot a nyilatkozó szavahihetőségét megkérdőjelező adat vagy tény hiányában azért fogadja el, mert a sommás bizonyítási eljárás rendeltetésszerű lefolytatásával nem fér össze nemleges tény bizonyítására irányuló további igény.”

Fentiek alapján nyilatkozata elegendő annak a ténynek az elfogadásához, hogy kampányomat nem kábítószer-bizniszből finanszíroztam, ellenkező tény bizonyítására a sérelmezett poszt szerkesztője jogosult.

Fentiek alapján megállapítható, hogy a sérelmezett bejegyzés valótlan állítást tartalmaz, amely a büntetőjog határát is súrolja, ugyanakkor a valótlan tényállítás a választási ügyekben eljáró bíróságok következetes gyakorlata szerint a Ve. 2. § (1) bekezdés e) pontjában foglalt jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás elvébe ütközik. (Fővárosi Ítéltábla jogerős 17.Pk.50.005/2017/2. számú végzése.)

Hivatkozik továbbá a Nemzeti Választási Bizottság 177/2022. számú határozatára ([19] bekezdés), mely megállapítja, hogy arra hivatkozással, hogy az ügyben büntetőeljárás kezdeményezésének lehet helye, nem állapítható meg a választási bizottságok hatáskörének hiánya és nem utasítható el érdemi vizsgálat nélkül a választási kifogás, ha egyébként a vélt bűncselekmény egyben – mint jelen esetben is – választási jogsértést is megvalósít.

A jogsértés miatti kifogást a jogsértés elkövetésétől számított három napon belül lehet benyújtani, ugyanakkor az jelenleg is folyamatosan fennáll, így jelen kifogás határidőben benyújtottnak tekinthető.

Fentiek alapján kéri a Választási Bizottságot, hogy a megjelölt bejegyzés kapcsán a Ve. 242. § (1) bekezdése alapján a Ve. 2. § (1) bekezdés e) pontjának megsértését megállapítani szíveskedjen.

A sérelmezett tevékenység kifejezetten a választókerületben induló képviselőjelöltre irányul, alkalmas a választói akarat befolyásolására, így a Választási Bizottság hatásköre a Ve. 297. § (1) bekezdés b) pontján alapul.

Az OEVB a becsatolt bizonyítékokat megvizsgálta.

A Ve. 43. § (1)-(2) és (4) bekezdéseinek rendelkezései alapján a választási bizottság a rendelkezésére álló bizonyítékok alapján tisztázza a döntéshozatalhoz szükséges tényállást. A választási bizottság eljárásában minden olyan bizonyíték felhasználható, amely alkalmas a tényállás tisztázásának megkönnyítésére. Bizonyíték különösen: a nyilatkozat, az irat, a tanúvallomás és a tárgyi bizonyíték. Az eljárásban a választási bizottság vagy a választási iroda által hivatalosan ismert és a köztudomású tényeket nem kell bizonyítani. A Ve. 43. (5) bekezdése mindezek alapján rögzíti, hogy a választási bizottság a bizonyítékokat egyenként és összességükben értékeli, és az ezen alapuló meggyőződése szerint állapítja meg a tényállást.

Az OEVB megállapítja, hogy a kifogás arra irányul, hogy a kifogásolt kijelentés valótlan tényállítás, amely ezáltal sérti a Ve. 2. § (1) bekezdés e) pont szerinti jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás eljárási alapelveket.

A választási eljárási alapelvek érintettségének vizsgálata során az OEVB az Alkotmánybíróságnak és a Kúriának azon korábbi döntéseire hivatkozik, melyeknek tárgya a véleménynyilvánítási szabadság kampánytevékenység során érvényesülő korlátai. Az AB döntéseiben a választási eljárás legfontosabb résztvevői, a jelöltek egymás közötti versengése kapcsán fogalmazta meg a véleménynyilvánítás szabadságának határaival kapcsolatos álláspontját. Az OEVB jelen eljárásban azért tartja alkalmazhatónak ezeket az alapvetően az Alaptörvény és a Ve. szabályait értelmező döntéseket, mert az Alkotmánybíróság ezen döntéseiben a politikai vitákban megtehető kijelentésekről foglalt állást, amelyeket a választópolgári szavazatokért versengő, a választópolgárok támogatását elnyerni törekvő jelöltek, jelölő szervezetek képviselői fogalmaztak meg.

A véleményszabadságnak az alapjogok körében kitüntetett helyét az Alaptörvény hatályba lépése után különösen a 7/2014. (III. 7.) AB határozat erősítette meg, majd a választási kampány vonatkozásában az 5/2015. (II. 25.) AB határozat adott az értelmezésnek új szempontokat: „Választási kampányban tipikusan a közszereplők egymás közti kontextusában kell értelmezni és megítélni a véleménynyilvánítási szabadságot, illetve annak korlátait. Ez mindenképp annyit jelent, hogy az egymással versengő jelöltek igyekeznek előnyt szerezni, s ennek elérése érdekében nyíltan és akár kendőzetlenül is megnyilvánulhatnak. Társadalmi érdek, hogy a kampányban nemcsak a közügyeket, hanem az egyes jelöltek alkalmasságát és a jelölő/támogató szervezet programját is megvitassák. Ez alkalmanként kemény verbális csatározásokat is jelenthet, de ez része a kampány során megvalósuló véleménynyilvánítási szabadságnak. Ha jogvitára kerül sor, a bíróságnak az Alaptörvény 28. cikkében foglaltak szerint kell eljárnia, vagyis úgy, hogy a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezzék. [...] Az is fontos szempont, hogy azok a közszereplők, akik nyíltan vállalhatnak közéleti-politikai szerepet (szemben például egy bíró idevonatkozó lehetőségeivel), meg is tudják magukat védeni az alaptalan megnyilvánulásokkal szemben a nyilvánosság előtt. Erre minden lehetőség adott például egy választási kampány során az országgyűlési képviselőjelölteknek. A véleménynyilvánítás szabadsága tehát fokozottan érvényesül olyan értékítéletekkel kapcsolatban, amelyek a közügyekre vonatkozó vélemények ütközésében kapnak hangot, még akkor is, ha esetleg túlzóak és felfokozottak, netán képi (elvont) formában jelennek meg.” {Indokolás [26], [28]}

Az OEVB rögzíti, hogy míg az 5/2015. (II. 25.) AB és a 9/2015. (IV.23.) AB határozatok a közszereplők egymás közötti kontextusában rögzítette a véleménynyilvánítás szabadságának preferenciáját, a 7/2014. (III. 7.) AB határozat a politikai véleménynyilvánítás fokozott védelmét a közügyek egészére nézve mondta ki. A Kúria határozata indokolásának [30] bekezdése rögzíti, hogy a véleménynyilvánítás/tényállítási elhatárolhatóságának kérdésében a fentiek alapján a Kúria sem tekinthet el az Alkotmánybíróság határozataitól. A Kúriának „[i]rányadónak kell tekintenie, hogy az Alkotmánybíróság gyakorlatában fokozott alkotmányos védelmet élveznek az olyan értékítéletek, amelyek a közügyekre vonatkozó vélemények ütközésében kapnak hangot, és a véleménynyilvánítás szabadsága csak az öncélú, a közügyek vitatásának körén kívül eső megnyilvánulásokkal szemben nem nyújt védelmet (...)”.

Az OEVB álláspontja szerint a jogorvoslati kérelem tárgyává tett kijelentés a közéleti vita körébe tartozik, és az országgyűlési képviselők általános választását érintő véleménynyilvánítás, az a választópolgárok választói akaratának befolyásolását, döntési lehetőségei elősegítését célozza. Az OEVB rögzíti továbbá, hogy politikai vélemény vitatására és cáfolatára a megnevezett jelölteknek a választási kampány során minden lehetősége adott. A kijelentés, értékítéletek tartalmának bizonyítására azonban nincs törvényes lehetőség. A kijelentés cáfolata lehet a választók meggyőzésére alkalmas eszköz a kampány hátralévő időszakában, a véleménynyilvánítás azonban jogi felelősség megállapításának nem lehet alapja.

Az OEVB eljárása során irányadónak tekintette az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában hozott IV/569/2018. számú határozatát.

Az AB határozatában kifejtette, hogy „a jogszerűtlenség megállapíthatósága tekintetében megengedőbb teszt alkalmazására ez esetben kifejezetten szűk körben van csak lehetőség, vagyis a tényállítási alkotmányjogi fogalmát megszorítóan kell értelmezni.

A szóban forgó kijelentés értékelése nem történhet csupán „megragadva a kijelentés direkt tartalmánál” {5/2015. (II. 25.) AB határozat, Indokolás [27]}, hanem a mérlegelést a választási kampány felfokozott helyzetét és az ügy összes körülményét figyelembe véve, valamint arra tekintettel kell elvégezni, hogy a jelöltek egymás programját és alkalmasságát minél szabadabban kritizálhassák {31/2014. (X. 9.) AB határozat, az egyébként kijelentő módon megfogalmazott kijelentés az alkotmányjogi mérlegelésben valóban tényállításnak minősül-e. Ha a megnyilatkozásnak a közügyek vitája, kiváltképp a kampány sajátosságaira tekintettel észszerűen tulajdonítható olyan jelentés, amely szerint a közlést a választók az érintett múlt- vagy jövőbeli politikájára, vagy a jelölt alkalmasságára vonatkozó politikai véleményként (nem pedig szó szerint) értelmezik, akkor a közéleti vita legintenzívebb szférájának szabad alakulása érdekében ebből kell kiindulni. Ez a mérlegelés tehát egyértelműen túlmutat a kijelentés elemeinek pusztán bizonyíthatósági teszttel történő vizsgálatán, és az ügy valamennyi körülményének értékelését igényli. Ha az egymásra tett kijelentések közvetlenül a közéleti szereplők politikai tevékenységére, programjára vagy közéleti hitelességére, alkalmasságára vonatkoznak, akkor – még ha kijelentő módon fogalmazták is meg őket – vélelmezhető, hogy a választópolgárok a közléseket véleményként értékelik. Szintén védelem alá tartozhat a kritika túlzó, meghökkentő megfogalmazása, akkor is, ha a túlzás esetleg ténybeli kérdést is érint.

Kétség esetén ráadásul a mérlegelés arra is támaszkodhat, hogy egyes részletek tényszerű cáfolatára a kampányban széles körű lehetőség nyílik.

A jogszerűtlenség megállapíthatósága tekintetében megengedőbb teszt alkalmazására ez esetben kifejezetten szűk körben van csak lehetőség, vagyis a tényállítás alkotmányjogi fogalmát megszorítóan kell értelmezni. Erre utalt az Alkotmánybíróság akkor, amikor a mérlegelés alkotmányos követelményeként mondta ki, hogy a szóban forgó kijelentés értékelése nem történhet csupán „megragadva a kijelentés direkt tartalmánál” {5/2015. (II. 25.) AB határozat, Indokolás [27]}, hanem a mérlegelést a választási kampány felfokozott helyzetét és az ügy összes körülményét figyelembe véve, valamint arra tekintettel kell elvégezni, hogy a jelöltek egymás programját és alkalmasságát minél szabadabban kritizálhassák {31/2014. (X. 9.) AB határozat.

A leírtakra tekintettel az OEVB a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

Az OEVB hatáskörét a Ve. 214. § (1) bekezdése alapozta meg.

A határozat az idézett jogszabályhelyeken túl a Ve. 10. § (1) és (3) bekezdésén, Ve. 46. §-án, valamint a Ve. 208-220. §-ain, 223-224. §-ain, valamint 297. § (1) bekezdés b) pontján alapul.

Dunakeszi, 2022. április 3.

Dr. Pál Lajos
elnök

